No. 2532 Zaterdag 30 Juli 1932. 49ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.-- bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

In andere koers.

Een nieuwe suppletoire begrooting.

Op 19 Juli l.l. heeft ons Bestuur een gewijzigd ontwerp ingediend van de suppletoire begrooting, welke dato 1 Juni aan de Raad was overhandigd.

Gaf het eerste ontwerp een cijfer van f. 6.811.020,— aan uitgaven voor het loopende jaar; het tweede ontwerp was met een kleine drie ton verminderd en gebracht op een eindcijfer van f. 6.537.452.—

Vond op 2 Juni het Bestuur nog vrijheid om met een ietwat hoogere begrooting te komen *„omdat de ondervinding ten opzichte van het vloeien der middelen in dit jaar opgedaan, het vertrouwen dat een totaal ontvangst van f. 6.961.460 in s' lands kas zal worden verkregen, versterkt was;"* in de memorie van antwoord nu, anderhalve maand later krijgen we een heel wat pessimistischer toon te hooren, en heeft volgens die memorie *„de ondervinding aangetoond, dat de opbrengst der middelen, vooral door het sterke terugloopen der accijns op gedistilleerd, aanmerkelijk beneden het verwachte bedrag blijft."*

De ondervinding, spreekwoordelijk „de beste leermeesteres" die in de eerste memorie (van toelichting) bedoeld werd, heeft dus schijnbaar het Bestuur aanvankelijk op een dwaalspoor gebracht.

Echter hebben wij voor ons meer de overtuiging (die echter ook op dwaalsporen gaan kan) dat het de *roze wolken* waren, waarover indertijd de Administrateur van Financien sprak, die het Bestuur nog zoo lang optimistisch deden stemmen.

Deze roze wolken zullen wel de verwachtingen geweest zijn omtrent mogelijke plannen van de Standard, hetzij ten opzichte van Bonaire, hetzij ten opzichte van Aruba, welke verwachtingen thans, om in het beeld der roze wolken te blijven, van de horizon verdwenen zijn.

In alle geval is het Bestuur, volgens de memorie van antwoord thans genoodzaakt;

op de begrooting voor het loopend jaar ingrijpend te bezuinigen en zelfs eenige hoogst gewenschte kredieten, op de aanvullingsbegrooting aangevraagd, weder terug te nemen.

In alle takken van dienst zal een doorgevoerde versobering worden toegepast, terwijl de uitvoering van sommige diensten minder intensief zal moeten plaats hebben.

Door deze bezuiniging gedurende de tweede helft van dit jaar zal in 1932 bijna f 300 000.— minder worden uitgegeven dan de raming der uitgaven volgens de suppletoire begrooting aangaf.

Ofschoon dus de begrooting vrijwel sluitend kan worden gemaakt, acht ondergeteekende het verschil tusschen de raming der inkomsten en dier der uitgaven te gering, in verband met onaangename verrassingen, die zich onder de huidige omstandigheden ten aanzien van de opbrengst der middelen kunnen voordoen.

Het is, naar de meening van ondergeteekende, noodzakelijk in ieder geval te voorkomen, dat nog meer voorschotten van Nederland worden opgenomen.

Binnen zeer korten tijd zullen daarom Uwen Raad voorstellen bereiken tot stijging der middelen door de invoering van een tijdelijk bijzonder invoerrecht op benzine en gelijkstellen der loodsgelden voor alle havens, waar een of meer loodsen geplaatst zijn, aan die van de St. Annabaai.

De gevraagde middelen zullen, met de bezuinigingen, die ook voor 1933 zullen worden doorgevoerd, tevens kunnen dienen om de begrooting in 1933 sluitend te houden, indien — zooals ondergeteekende verwacht — de opbrengst der middelen nog zal dalen.

De verschillende bezuinigingen thans voorgesteld bedragen voor de Gouvernementssecretarie f. 2 000

het Binnenlandsch Bestuur	25 000
Justitie	55 000
Financiën	80 000
Openbare Werken	70 000
Gezondheidsdienst	30 000

Deze verlagingen konden o.a. bereikt worden door samenvoeging van Bevolkingsbureau en burgerlijke stand; door bezuiniging bij de politie en last not least door afvloeiing en ontslag van verschillende ambtenaren, waarvan we in de laatste weken reeds gehoord hebben.

Een staat van de opbrengst der middelen over de eerste helft van 1932, toegevoegd aan de memorie van antwoord, toont aan, dat er aan belastingen ontvangen is f. 2 06[illegible]
aan andere inkomsten 1 029[illegible]

totaal 3 094 776

Toen we over dit eerste half jaar een vergelijking maakten tusschen de opbrengst in het eerste kwartaal, en die van het tweede, zagen we, dat de belastingen in het tweede kwartaal f. 100 000 meer opbrachten en de andere inkomsten f. 67 000 meer dan in de eerste drie maanden.

Moge zoo ook het tweede half jaar nog een verassing brengen en een opbrengst geven meer als voor de tweede helft van 1932 begroot is.

Stijgende nood.

De toestand in Nederland.

Noodlijdende groepen zien evenals noodlijdende menschen soms graag hun eigen leed alléén. Zonder eraan te denken, dat ook hun landgenooten een zwaren dobber hebben om boven water te blijven. De arbeiders worden kwaad, als er *3* pCt. op hun loonen worden beknibbeld. De boeren zagen het liefst afschaffing van de heele sociale verzekering. Landbouw, nijverheid en handel vragen alle, zonder uitzondering, den steun van het Gouvernement vaak zonder zich bewust te zijn, dat dit niets anders is dan de volksgemeenschap zelf en dat het tenslotte nooit meer kan betalen, dan het volk aan belastingen enz. opbrengt.

Het is een groote verdienste van een staatsman, vooral in een zwaren tijd als deze, wanneer hij het sociale gevoel der groepen weet te versterken door hen te wijzen op den nood, die elders wordt geleden, of wanneer hij hen herinnert aan den algemeenen toestand en aan het feit, dat niet elke groep de éénige is, die aanklopt aan de poorten van „Financiën."

In dien geest lezen we in de Ned. bladen een rede van den Oud-Minister Colijn.

„Het lid op zichzelf, zei hij, is het lichaam nog niet. Het oog en het oor de hand en de voet zijn onmisbare leden van het lichaam, maar het lichaam zelf zijn ze n i e t. De akkerbouw de veeteelt, de tuinbouw, het zijn allerbelangrijkste leden van het Nederlandsche economische lichaam, maar het lichaam zelf zijn ze n i e t. Het is daarom nuttig met elkaar eens een rondgang door het land te maken met de bedoeling ook eens acht te slaan op de andere leden van dat economische lichaam."

Wijzende op het feit, dat er in de binnenvaart 500 millioen gulden bedrijfskapitaal belegd is, dat thans grootendeels renteloos is, dat er in de Rijnvaart duizend schepen opgelegd zijn, schetst spr. het troostlooze beeld van gemis aan bedrijvigheid in onze zee- en binnenhavens.

In de zeevisscherij is 't al weinig beter: van de 100 IJmuider treilvisschersschepen zijn er 80 opgelegd. De haringvisscherij werkt met verlies, alles wat met het water verband houdt, is verzwakt en noodlijdend geworden.

En was het op het land maar beter. Spr. herinnert aan de kostbare steunmaatregelen der Regeering voor tarwe, bieten, varkens, kippen etc., waarvoor een totaal bedrag van 200 millioen gulden per jaar, dat is vier millioen per week vereischt wordt. Gezien het droevige beeld in den tuinbouw vreest spr., dat wij nog niet aan het einde van de noodzakelijke steunmaatregelen zullen zijn.

Aldus de ongekend ernstige toestand sedert menschenheugenis van onze bodemcultuur.

De industrie

Ook in de industrie heerscht malaise. Vaak wordt er nog doorgewerkt met verliezen, doordat de millioenen reserves worden opgeteerd, op hoop van betere dagen. Maar als het niet spoedig beter wordt, dan zullen er nog heel wat rookende schoorsteenen gedoofd moeten worden. In de eerste fase van de economische crisis (1921 tot 1924) hebben 54 van de 109 grootste Ned. nijverheidsondernemingen een bedrag ad 115 millioen verliezen moeten afboeken en de tweede fase (1926-'29) is niet zoo voorspoedig geweest, dat het geheele verlies weer ingehaald kon worden.

Als men op den algemeenen toestand let, deinst men er bijna voor [illegible] antwoord te geven op de vraag, [illegible]p dit alles moet uitloopen. Aan werkloozensteun wordt 150 millioen per jaar vereischt, aan openbare en particuliere armenzorg nog eens 150 millioen, daarbij vraagt de Staat 700 millioen aan belastingen en provincie en gemeenten ook nog een 700 millioen. De steunmaatregelen aan den Landbouw vorderen 200 millioen gulden. En dit alles moet betaald worden uit het volksinkomen, dat 3 jaar geleden 4 milliard bedroeg, doch thans zeker met 30 pct. gedaald is en nog dagelijks vermindert, omdat de bronnen steeds meer opdrogen. Daarom wordt de vraag, wie dit alles moet opbrengen, steeds beklemmender. Bij de banken en den handel kan men niet terecht, daar schrompelt alles meer in. Eén adres is er, waar men gaarne heenwijst als men geld noodig heeft, de kapitalisten en effectenbezitters. Maar ook hier zijn geweldige verliezen geleden.

Van 89 leidende fondsen op de Amsterdamsche effectenbeurs is de waarde sedert Sept. '29 gedaald van 5 milliard tot 1½ milliard guldens, dat is dus met 70 pct. En uit die 30 pct. waarde, welke overgebleven is, is het inkomen tot 1/6 teruggeloopen. De bruto opbrengst van de 5 voornaamste Indische producten, waarin de enorme kapitalen belegd zijn, bedroeg in 1928 ongeveer 1 milliard, doch in 1931 350 millioen gulden. Terwijl voorts in 1928 een belangrijke winst uit Indië naar Nederland vloeide, kon men in 1931 in Indië niet eens de productiekosten betalen en beliepen de verliezen in de honderden millioenen guldens.

Van de z.g. rijken is dus evenmin veel meer te halen. Spr. rekent voor dat het geleden kapitaalverlies al op 3½ milliard precies gelijk is, aan de totale waarde van den geheelen Ned. cultuurbodem in normale tijden.

Onze overbevolking

Om een juist inzicht te krijgen in hetgeen gedaan zal kunnen worden, is in de eerste plaats noodig een besef van de nuchtere werkelijkheid en een open oog houden voor de omstandigheid, dat vrijwel alle takken van volksbestaan geteisterd worden, zoodat aan hulpverleening grenzen worden gesteld en niet iedere wensch zal kunnen worden ingewilligd. De behoedzaamheid voor iedere economische actie eischt kennis van de feiten, meer kennis, dan men gewoonlijk aantreft. Soms ontstellend te zien is de ondoelmatigheid van gevraagde hulpmaatregelen. Spr. verduidelijkt dit ten aanzien van onze handelsbetrekkingen en stelt in het licht, dat voor ons land uitvoer levenskwestie is, omdat de Nederlandsche bodem slechts 5 millioen menschen kan voeden en wij dus drie millioen menschen te veel hebben. Onze overbevolking dwingt ons met onweerstaanbare kracht tot een uitvoerpolitiek en alleen het economische proces van een ruil van goederen met winst is een der middelen waardoor Nederland in staat gesteld wordt meer dan 5 millioen bewoners in het leven te houden.

Spr. stelt in het licht, dat het gemakkelijker is den invoer te verbieden dan den uitvoer te bevorderen, ook wegens de mindere koopkracht van het buitenland en de hoogere tolmuren welke overal worden opgetrokken. Hoogstwaarschijnlijk moeten wij dan ook rekenen met een verminderden uitvoer van zuivel en andere bodemproducten, wat weer neerkomt op een noodzakelijke productie vermindering.

Helpt u zelf!

Als export voor ons onbereikbaar is blijft als eenige uitweg over ons zelf te helpen. Doch dit zou een ramp worden voor onze 8 millioen inwoners en onze standaard omlaag drukken tot dien van meerdere tientallen jaren terug. Daarom is 'n politiek van economische zelfgenoegzaamheid voor ons het alleruiterste middel.

Over de doelmatigheid van de middelen tot steun bestaat veel meeningsverschil, doch wij noeten steeds in oogenschouw nemen, dat wij niet alleen klappen hebben uit te deelen, maar ook te ontvangen, omdat de meeste tegenpartijen veel klappen kunnen uitdeelen. In dit verband merkt spr. op, dat Nederland het vechten in eensgezindheid niet gewend is. Spr's vertrouwen op de saamhoorigheid van alle volksgroepen in economisch opzicht om een zaak op tariefsgebied tot het bittere einde uit te vechten is niet te groot.

Er zijn nog geen lichtstrepen aan den horizon te ontdekken. Daarom kunnen we spreken van 'n stijgenden crisisnood. Immers hoe langer deze toestand duurt, des te geringer wordt ons weerstandsvermogen. Mogelijk staan we nog aan het begin onze smarten. Er wordt nog te weinig de hand aan den ploeg geslagen. De massa is nog te onwillig om den werkelijken toestand onder oogen te zien.

Met nadruk vestigt spr. de aandacht op den onwil van een deel van ons volk om de toestand nuchter onder de oogen te zien.

Voor eenvoud.

Wij zijn verarmd en dit proces is nog niet tot stilstand gekomen. Staat en Gemente zullen op eenvoudiger voet moeten gaan leven. Er zal geweldig bezuinigd moeten worden, maar wie hiervan zept, wordt tevoren van alle kanten verketterd. De staatsuitgaven zullen zeker met 150 millioen gulden per jaar omlaag moeten, maar de moderne democratie, die daarmede bezig is haar eigen graf te delven, wil van deze dingen niet hooren.

Een loonsverlaging van drie procent wordt met de grootste moeite tot stand gebracht en zij die hiervoor de verantwoordelijkheid willen dragen, worden door de grootste macht der aarde, koning kiezer, ter zijde geschoven.

In de beschutte bedrijven leeft men nog als in een droomwereld, waarin alleen gekken leven. Dit juist maakt onze toestand zoo ernstig, het missen van het gevoel voor maat en tempo.

De Stoomverbinding met de Bovenwinden.

Op verzoek van de Raad gaf Z. E. de Gouverneur de volgende mededeelingen over genoemde verbinding:

De stoomverbinding der K. N. S. M. met de bovenwindsche eilanden bestaat sedert 11 November 1930, toen de volgende route werd gevolgd: Curaçao-St. Martin-San Pedro de M.-St. Domingo Cy-Curaçao in een maandelijkschen dienst.

Met enkele verleggingen van de route, gevolg van bijzondere omstandigheden, werd zij ononderbroken vervolgd tot 1 December 1931, datum waarop op initiatief van het Gouvernement de K. N. S. M. haar schip de volgende plaatsen liet aandoen: Curaçao-St. Thomas-St. Martin-Saba-St. Eustatius-St. Kitts-St. Eustatius-Saba-St. Martin-Curaçao in een halfmaandelijksche dienst.

In Maart 1932 besloot de K. N. S. M. de afvaarten naar de Bovenwindsche eilanden in plaats van halfmaandelijks 14 daags te maken, waarbij geregeld op de uit- en thuisreis Bonaire werd aangedaan. Deze maatregel bezorgde aan de lijn goede aansluitingen op de schepen van de Colonlijn en op den New-Yorkschen dienst van de Mij., waardoor het solliciteeren naar lading op doorconnossement van Europa en New-York naar de Bovenwindsche eilanden gunstig beinvloed werd.

Daar het reisplan, hetwelk op 1 December inging, verre de voorkeur verdient boven het oude van November 1930 en succes belooft, worden Uwen Raad alleen de resultaten medegedeeld over het tijdvak van 1 December 1931 tot 22 Juni 1932, daar zoodoende een juist gegeven van de resultaten, welke met de bestaande stoomverbinding zijn bereikt en daarom voor de beoordeeling van deze maatregelen doorslaggevend zijn.

In totaal werden over dat tijdvak vervoerd: 596 eerste klasse-passagiers en 862 dekpassagiers d.i. gemiddeld per maand 85 passagiers 1ste klasse en 123 dekpassagiers. Uit lijst B, welke ter Griffie van den Raad is neergelegd, blijkt, hoe het aantal passagiers per maand over de verschillende trajecten is verdeeld geweest. Lijst C, ter Griffie van den Raad neergelegd, geeft een overzicht van de hoeveelheid lading, hoofdzakelijk samengesteld uit vee en zakken aardappelen, in aantallen colli uitgedrukt, die gedurende verschillende reizen tusschen de verschillende havens werden vervoerd.

In het verkeer St. Eustatius—Curaçao. St. Martin—Curaçao en Saba—Curaçao werden onderscheidenlijk 100, 105 en 14 stuks vee verscheept, in totaal werden uit St. Eustatius 2318 zakken aardappelen verscheept, met een gemiddelde van 200 zak per reis.

In totaal werden 1886 zakken mail vervoerd over de periode 1 December 1931—9 Juni 1932. Een en ander toont aan hoe zeer de Bovenwindsche eilanden binnen de spheer van het moderne verkeer zijn gebracht, een voordeel, dat hoewel niet in geldswaarde uit te drukken, duidelijk moet spreken ten gunste van een stoomverbinding boven de zeilverbindingen, die naast onzekere kansen van vervoer nog onregelmatige verzendingsgelegenheden boden. Door het streven van de onderneming die de „Atlas" in de vaart houdt, om het Gouvernement zooveel mogelijk te helpen de Bovenwindsche eilanden onafhankelijk te maken van de omringende eilanden van vreemde nationaliteit en de lading via Curacao te betrekken, waardoor eenerzijds de aanvoer uit Europa en New-York in de meeste omstandigheden sneller over de eilanden wordt gedistribueerd, anderzijds goedkooper vervoer kan worden verkregen dan via de Amerikaansche lijnen en zeilverbindingen, verkrijgen de bevolking en de handel van de Bovenwindsche eilanden grooter contact met de buitenwereld. Dit wordt voorzeker ingezien en gewaardeerd door de belanghebbenden op de eilanden, zooals den ondergeteekende gebleken is op den inspectietocht, dien hij onlangs naar de Bovenwindsche eilanden maakte en uit de verklaringen der Landraden der drie eilanden, die eenstemmig verklaarden zeer tevreden te zijn met deze stoomverbinding, terwijl die van St. Martin nog uitdrukkelijk daaraan toevoegden, dat zij haar voortzetting in het belang der inwoners noodig achten.

Bij de beoordeeling van een en ander mag bovendien niet vergeten worden, dat de stoomverbinding nog maar betrekkelijk kort bestaat. Een rechtstreeksch voordeel zal op den duur blijken, doch de cijfers van veevervoer en pakketten, die een tendenz van stijging aangeven, wettigen de hoop hierop,

GELOOFSMOED.

Ds. J. L. van der Wolf, gereformeerd predikant te Bussum beantwoordt in zijn kerkblad de vraag, of het geoorloofd is op Zondag door middel van den automaat te verkoopen.

De predikant acht het antwoord niet moeilijk. De bedoeling toch, die men bij zulke automaten heeft, is op deze wijze zijn dagelijksch brood te verdienen, en daartoe is de dag des Heeren niet bestemd. Christenen behooren op Zondag geen winst na te jagen door middel van automaten noch ook van deze gebruik te maken.

Men behoeft het met den uitleg van den predikant niet eens te zijn om toch eerbied te hebben voor zijn geloofsmoed. Er wordt veel gesmaald op de „fijnen", maar zij hebben toch maar jarenlang 's Zondags hun zaken gesloten gehouden. Zij waren niet bang voor concurrentie, voor wegloopen van klanten, voor den ondergang van hun zaak. Na jaren heeft de wet hun Zondagssluiting ook voor anderen verplichtend gesteld.

Is er voor anderen niet iets te leeren uit dit gereformeerde voorbeeld van Zondagssluiting? vraagt de Maasbode.

Hadden althans de katholieken op Curaçao het gereformeerde voorbeeld van Zondagssluiting gevolgd, we zouden hier niet zoover meer afstaan van een Zondagswet, als dit thans het geval is.

Gewetenloosheid in de Wapenindustrie.

Als staatscontrôle ergens gewenscht is, dan is het in de wapenfabricage. In deze tak van bedrijf immers wordt op de grofste manier gespeculeerd op het leven van andere menschen dan de fabrikanten, onverschillig zelfs of zij landgenooten of buitenlanders zijn.

Enkele frappante staaltjes van de gewetenloosheid der oorlogsindustrie deelt Pater Stratmann O. P. mee in de jongste aflevering van „Pro Pace", het orgaan van den R. K. Vredesbond.

„Gedurende den laatsten oorlog hebben de Engelschen aan Duitschland, hun vijanden, door de Scandi-

navische landen en door Holland, zooveel koper, nikkel, caoutchouc, olie, levensmiddelen, cement enz. geleverd, dat volgens de meening van den Engelschen admiraal Consett de oorlog hierdoor nog twee jaar langer heeft geduurd. De Franschen hebben door tusschenkomst van den Hamburgschen industrieel Stolzenburg, door Zwitserland heele treinen waterstof en solfide geleverd, waarvan Duitschland de gassen fabriceerde om tegen de Fransche soldaten te gebruiken: het is duidelijk, dat Stolzenburg het tienmaal duurder betaalde dan het Fransch Ministerie van Oorlog. Wat Duitschland betreft: dag en nacht reden treinen vol koopwaar door Zwitserland om in Frankrijk en Italië maandelijks ettelijke duizenden tonnen ijzer te bezorgen; geheele schuiten vol werden ervan naar Rusland gezonden door het lid van den senaat Posselt uit Lubeck; hiervan maakte men granaten om tegen Duitschland te gebruiken.

In de Engelsche, Duitsche en Fransche literatuur van na den oorlog zijn dergelijke feiten in overvloed te vinden.

Een bekend buitenlander heeft mij op zijn woord van eer het volgende medegedeeld: Gedurende den oorlog, op het oogenblik van de vreeselijke slachting voor Verdun, heb ik aan dezelfde tafel de bekende eigenaars van Engelsche, Fransche en Duitsche bewapeningsfirma's gezamenlijk zien eten en champagne drinken; hun namen zou ik kunnen opgeven. Dit gebeurde in Zwitserland, in een hotel dat ik zou kunnen noemen."

Deze en dergelijke feiten, zooals die ook in het boek van Lebmann-Russbuldt zijn vermeld, dat mede in het Nederlandsch werd vertaald, bevestigen steeds meer de overtuiging, dat men aan particuliere ondernemers deze productie niet zonder meer mag overlaten.

De Vrouw en de vrijheid.

De bekende schrijfster ANNIE SALOMONS, schreef in het mooie weekblad „De Katholieke vrouw":

Nergens komt de wijze gematigheid van onze Moeder de H. Kerk zoo duidelijk aan het licht als in Haar houding tegenover de vrouw.

Van het oogenblik af, dat Christus' komst op aarde was voorzegd, is aan de vrouw een nieuwe, een eervoller plaats aangewezen, maar... het was een verborgen glorie; het was een onderscheiding binnen vier muren; het was de eer te mogen dienen, in alles offerende nederigheid.

Het was een vrouw, die Christus' voeten waschte en met heur haren afdroogde; aan 'n vrouw gaf Hij het afdruksel van Zijn lijdend gelaat; vrouwen hielden de wacht onder Zijn kruis, en aan een vrouw is Hij het eerst na Zijn verrijzenis verschenen. Maar Hij koos zich mannen tot Zijn apostelen; op een man grondvestte Hij Zijn kerk; tegen mannen zei Hij: Gaat en onderwijst alle volken.

„Ongelijk maar gelijkwaardig",— dat is de leer, die de Kerk door alle eeuwen heen heeft vastgehouden, terwijl men buiten Haar sfeer nu eens tot verslaving en dan weer tot vergoddelijking van de vrouw zijn toevlucht schijnt te willen nemen. In de kringen, waar zingenot het kostbaarste goed wordt geacht, heerscht de jonge vrouw als absolute gebiedster, want zij heeft alle vreugden te vergeven; naar haar hunkert de van zijn waardigheid en van zijn intellectueele superioriteit beroofde man. Maar als haar jeugd voorbij is, dan wordt ze weggeworpen als een belachelijk vod; dan blijft haar geen enkele waarde meer over. Terwijl de vrouw van het normale gezin, die is haar jeugd misschien nooit zoo zinneloos is aanbeden, die nooit grillig en roekeloos haar hak heeft kunnen zetten op een gekromden mannenek, — als matrone, zetelend tusschen haar kinderen, ieder's eerbied geniet

Het losser worden der zeden beteekent verlies voor de vrouw. Dit is een waarheid, die de meisjes van onze dagen wel eens ernstig mochten overwegen. De jeugd geniet een vrijheid als nooit te voren, en vele jonge kinders prijzen zich daar gelukkig mee en meenen het nieuw veroverde als winst te mogen beschouwen. Hoe spoedig zullen ze, misschien aan den lijve, ondervinden, dat vrijheid-voor-den-man lijden voor de vrouw beteekent, al was het alleen het lijden der vereenzaming. Want de diepste aard der vrouw is gericht op het constante, op de vaste genegenheid, blijvende trouw, en in een spel van z.g. vrijheid, van snel veranderen schendt ze haar fundamenteelen aanleg.

Daarom doen moderne meisje dom en kortzichtig, als ze in opstand komen tegen het begrip „bescherming van de vrouw"; als ze beweren, dat het onderwetsche praatjes zijn; dat ze heel goed voor zich zelf kunnen zorgen en nog liever ongelukkig zouden worden dan den smaad van „bescherming" te aanvaarden.

Deze opvattingen berusten op een „gevaarlijk misverstand", en het is goed hierop eens den nadruk te leggen. De vrouw moet niet tegen de willekeur van den man beschermd worden, omdat ze *minder* is dan hij, (een objectief opmerker zou er eerder uit opmaken, dat ze *beter* was maar laten we dergelijke gevaarlijke waardebepalingen hier liever terzijde laten;) maar omdat ze *anders* is; omdat ze, juist door haar belangrijkste functie, het dragen van het nieuwe leven, afhankelijker is van zijn zorgen en op zijn toewijding moet kunnen rekenen.

Welke waarborg voor de toekomst geeft de heidensche wereld aan een mooi, jong kind, dat door haar wordt aanbeden? Als ze zich jaren lang door hem heeft laten vertroetelen; als hij, haar op alle manieren heeft bedorven,— dan zal hij als ze twee en veertig is geworden, misschien cynisch tot de overtuiging komen, dat „twee meisjes van een en twintig" meer zijn portuur zijn... Een vrouw kan niet nogeens opnieuw beginnen, zooals een man dat dikwijls wèl schijnt te kunnen. Ze mag voor dat onvermogen dankbaar zijn, maar ook voor haar ware het beter, als de man aan haar gebonden bleef in de vaste trouw, die noch met de wisseling der seizoenen, noch voor een nieuwe bevlieging gaat.

Juist omdat de Kerk van het begin af aan het monogame huwelijk heeft voorgestaan, is Ze ook als beschermster van de waardigheid der vrouw van cultuurhistorische beteekenis.

Want hoe waren de verhoudingen in het oude Romeinsche rijk, voordat de Christen-Keizers er verandering in brachten? Het huwelijk was er een contract, ten allen tijde te ontbinden, ten allen tijde weer met een ander aan te gaan. En tengevolge van het ontbreken van eenigen geestelijken grondslag werd er van die gelegenheid druk gebruik gemaakt. De cynische levensleus van onzen tijd: „Marry early and often," 1) werd blijkbaar in de oudheid al ijverig in practijk gebracht. Wij weten, dat Maecenas, volgens de opstelling van Seneca, duizend keer van vrouw veranderde; dat Cato zijn vrouw aan zijn vriend Hortensius gaf en haar na diens overlijden weer terugnam. Plutarchus vertelt, dat Cicero Terentia verstiet, omdat hij zóó diep in de schulden stak, dat alleen een rijk huwelijk hem kon redden. Er zijn gevallen bekend, dat een vrouw in vijf jaar acht keer van man verwisselde. Een ander behaalde het record van twee en twintig echtgenooten!

Men was in Rome gewend geweest de jaren aan te duiden met de namen van de consuls, die regeerden; nu parodieerden de dames dat gebruik en benoemden de jaren naar hun echtgenooten. De tegennatuurlijke ontucht nam hand over hand toe; vrouwen uit hoogere standen lieten zich als prostituée inschrijven, om aanklachten wegens ontrouw te voorkomen. Uit de tooneel- en geschiedschrijvers van dien tijd kunnen we opmaken, welk een omvang het te vondeling leggen van kinderen had aangenomen en hoe doodgewoon iedereen dat vond. De heiden-keizers zochten tevergeefs naar maatregelen om de talrijke gevallen van abortus tegen te gaan en om het dooden van pas geboren kinderen te bestrijden. Kortom: grooter bankroet van het huwelijk kan men zich niet denken. In Rome alleen schreef men 3000 echtscheidingen per jaar in, terwijl men het in heel Engeland in 1930 tot 8200 bracht!

Als we ons in die verwarring en in die moreele verwording indenken, dan doet de klaarheid en den vrede, welke de wet der Kerk heeft gebracht, ons dubbel weldadig aan: het huwelijk één en onontbindbaar tot den dood.

Maar dan slaat ons tegelijk de angst om het hart, omdat dat kostbare goed in onze dagen zoozeer achteruit gedrongen en weggeworpen wordt. Totdat ook wij in dienzelfden chaos van het oude Romeinsche rijk verzinken moeten?

Ook tegenover de ongehuwde vrouw heeft de Kerk van het begin af haar houding met vastheid bepaald: Ze heeft haar dankbaar als hulpe gebruikt bij haar vele bedieningen en ze heeft haar steeds 't besef doen behouden, dat ze nuttig en noodig was in de samenleving, om haar gave tot onderrichten, tot verzorgen van zieken en kinderen en tot bijstaan van de armen, — en dit alles, lang voordat de vrouwen-emancipatie speciale rechten voor haar kwam opeischen.

Ze heeft de ongehuwde vrouw ook nooit beschouwd als „overgeschoten." Ze noemt het: „dat God haar niet tot het huwelijk heeft geroepen." En in die qualificatie ligt al Haar respect voor de vrouw, die zich zelfstandig door het leven heenslaan moet.

Aan de zelfstandige arbeid van de vrouw zal Ze — als die tenminste niet op zichzelf een moreel gevaar oplevert, — nooit een stroobreed in den weg leggen; maar Ze zal er wèl altijd voor blijven pleiten, dat de *gehuwde* vrouw en vooral de moeder in haar gezin blijven en slechts bij uiterste noodzaak er op uittrekken zal, om zelf de kost te verdienen. (Een opvatting, waartoe een deel der feministen na vele dwaalwegen, tegenwoordig ook terruggekeerd schijnt te zijn.)

Want typistes en leeraressen en zelfs vrouwen met zeer wetenschappelijken of speciaal artistieken aanleg zijn wel te vervangen. Maar niemand die zoo onontbeerlijk is, in haar eigen hoekje, op haar eigen plaats aan tafel, en s' avonds bij het instoppen van groot en klein, — als de moeder.

1) „Trouw vroeg en dikwijls."

BERICHTEN.

Kapittel der Fraters.

Zondag werd hier een telegram ontvangen, dat op het te Tilburg gehouden generaal Kapittel der Fraters tot Superior Generaal herkozen is, de eerw. Frater Tharcisio.

Van Cuba.

De golet Ruth, die deze week naar Cuba vertrokken is, heeft passagegelden ontvangen voor 8 personen, om deze van Cuba terug te brengen. Tal van familieleden echter konden, hoe gaarne ze het ook wilden, wegens de slechte tijden de gelden niet bijeen krijgen om hun achtergebleven familie te laten overkomen.

Auto ongeluk.

Maandag middag werd in de Breedestraat op Otrabanda een meisje aangereden, met als gevolg, dat deze het been brak en in het hospital moest worden opgenomen.

In dank ontvangen.

Van de West-India Mercantile Co. Ltd. het zomernummer van „The White Horse Bulletin.

Hubert Salas & Co.

De Hr. Hubert Salas deelt ons mede dat de Hr. Jossy C. Henriquez als firmant in de zaak is opgenomen en deze zal worden voortgezet onder de naam Hubert Salas & Co.

Nieuwe benzine belasting.

Z. E. de Gouverneur heeft aan de Raad aangeboden een verordening tot tijdelijke heffing van bijzonder invoerrecht op benzine.

Het voorstel is om dit bijzonder invoerrecht te brengen op f. 3.— per hectoliter. Wordt deze verordening aangenomen, dan zal de benzine per gallon 11 ct. duurder worden.

De commissie voor autotarieven mag dan wel weer de tarieven voor de chauffeurs gaan verhoogen.

In de memorie van toelichting lezen we, dat deze bijzondere belasting wenschelijk geacht wordt, ten einde in verband met de huidige tijdsomstandigheden tijdelijk te voorzien in de noodige versterking van de middelen. Men verwacht, dat de voorgestelde heffing een jaarlijksche bate van rond f. 180 000 zal opbrengen.

Politieberichten.

Bij de Recherche werd in de afgeloopen week onder meer terzake een zedenmisdrijf 2 maal, mishandeling 8 maal, vernieling 1 maal, bedreiging 2 maal, oplichting 2 maal, lichamelijk letsel door schuld 1 maal en diefstal 3 maal proces verbaal opgemaakt.

Van twee gevallen van diefstal met braak werd aangifte gedaan waaronder een in een cafe nabij Dominguito.

De daders hiervan zijn aangehouden en ter beschikking van de Justitie gesteld. Uit het gehouden onderzoek is gebleken, dat zij zich eveneens schuldig hadden gemaakt aan den in de vorige opgave vermelden inbraak in Berg Altena en aan den onlangs plaats gehad hebbenden inbraak in een cafe aan den weg rond het Schottegat. In verband hiermede werden nog aangehouden twee personen, die zich aan heling van de gestolen goederen, van deze inbraken afkomstig, hadden schuldig gemaakt. Zij werden mede ter beschikking der Justitie gesteld.

In verband met de eveneens in de vorige opgave vermelde inbraak in een benzinestation, werden twee verdachten aan de Justitie overgegeven. Verder werden nog aangehouden en in bewaring gesteld drie vreemdelingen, die zich hadden schuldig gemaakt aan zware mishandeling, in vereeniging gepleegd.

Wijziging Loodsdienstverordening.

Aan de Raad is bovenstaande wijziging ingediend. We lezen hieromtrent in de toelichting;

Het doel der indiening van de voorgestelde wijziging bij Uwen Raad is tweeërlei. Zij beoogt in de eerste plaats stijving van 's Lands middelen en in de tweede plaats eene gelijkstelling van het loodsgeld voor alle havens en baaien op Curacao en Aruba.

Ook zullen in den vervolge buiten de St. Annabaai en het Schottegat zeilschepen aan het betalen van loodsgeld onderhevig zijn.

Verder wordt aan de reeds bestaande uitzondering een nieuwe toegevoegd en wel voor stoomschepen, in vasten lijndienst, die uitsluitend komen om te bunkeren. dit begrip zal in de praktijk eenigzins soepel toegepast moeten worden. Door het landen of inschepen van een enkele passagier alleen wordt het uitsluitend karakter van bunkeren niet aangetast. De toeristenschepen daarentegen zullen wel aan het volle tarief onderworpen zijn, daar deze niet geacht worden Curacao aan te doen in vasten lijndienst noch met het uitsluitend doel om te bunkeren.

Jaargetijde Mgr. Vuylsteke.

Op Maandag 8 Aug. om half acht zal in de Kathedraal een pontificaal jaargetijde gehouden worden voor de zielerust van Z. H. E. Mgr. M. G. Vuylsteke z.g.

H. H. Wijdingen op Pietermaal.

Op Zondag a.s. 31 Juli zal onder de H. Mis van half negen in de kerk van Pietermaal de H. Wijding van het subdiaconaat worden toegediend aan den Eerw. Heer Hulio Henriquez, priesterstudent van het Seminarie te Caracas. De week daarop zal Mgr. Verriet aan dezelfde persoon de H. Wijding van het diakonaat toedienen.

Gelden voor het rooien.

Bij de Raad is ingediend een verordening, houdende vaststelling van een nieuw tarief voor het rooien en van reis- en andere kosten van den rooimeester op Curacao.

We lezen hieromtrent in de toelichting:

De indiening van het ontwerp heeft ten doel de gelden voor het rooien en wat daarmede verband houdt, in 's Lands kas te doen vloeien. Tot nu toe kwamen deze den rooimeester ten goede, die dit werk buiten de kantooruren verrichtte. In den vervolge zal zulks dan in de kantooruren moeten gebeuren.

Toch komt het billijk voor, den rooimeester, wiens werkzaamheden vaak in ongebaand terrein geschieden, waardoor schade aan kleeding, schoeisel enz. veroorzaakt wordt, hier eenige vergoeding toe te kennen, hetgeen het beste geschieden kan in den vorm van teerkosten.

Compania Transatlantica Española.

Wij vestigen de aandacht van belanghebbenden voor de bekendmaking van de Heeren S. E. L. Maduro & Sons, Agenten van de Compañia Trasatlántica, waarin kennis wordt gegeven van het nieuwe vaarplan van de maatschappij, van Curacao naar Spanje via Midden-Amerika, Havana, New-York en omgekeerd via dezelfde havens.

Door de nieuwe wijziging komt deze haven in directe verbinding zonder overscheping met Havana, door stoomschepen die alle moderne gemakken gedurende den overtocht aanbieden.

Kinderbioscoop.

We vestigen de aandacht op de advertentie in dit blad, over de kinderbioscoop van het Algemeen Nederlandsch Verbond welke Vrijdag a. s. 5 Augustus om half vijf in het Theater Ideal zal gegeven worden.

Fanfare „Scherpenheuvel".

Uitvoering op Dinsdag 2 Augustus 's avonds om 8 uur, op 't Gouvernementsplein, bij gelegenheid van den verjaardag van H. M. Koningin-Moeder.

PROGRAMMA:

1 New-York Marche. Alf Ellegièrs.
2 L'Echo des Bois. Fantaisie caprice. J. Martin.
3 Léopoldine. Valse. S. Bayens.
4 L'Amitié. Valse. C. van Uffelen.
5 En sens inverse. Marche. S. Bayens.

Pauze.

6 Hélène. Marche. L. Lejeune.
7 La Bergère Marzuka. G. Dumortier.
8 Elcar Marche. L. Gonze.
9 Geneviève. Valse. O. Geerts.
10 Le Maréchal. Wayez. J. Haesaerts.
11 Wilhelmus.

Tankerbrand op Aruba.

Vorige week Donderdag brak er een brand uit, door ontploffing in de tankboot San Nicolas, liggend aan de binnenkant van de pier der Panam op Aruba. Het schip was geladen met fuel. De brand nam zulk een omvang, dat reeds de pier aan het branden ging, waarop men het brandende schip op het Rif aan de kust gezet heeft.

Crisis Comite.

Dinsdagavond had op verzoek van Z. E. Gouverneur van Slobbe in het Gouvernementshuis een bijeenkomst plaats van de bestuursleden van het Roode kruis en de vertegenwoordigers der verschillende instellingen van weldadigheid als mede de beide districtmeesters de Heeren van Leeuwen en van Eps.

Het doel was te komen tot de instelling van een Crisiscomité. Dit doel zette Z. E. de Gouverneur in een rede uiteen.

Toegevend, dat de noodzakelijkheid van hulpverleening nog niet urgent was, was hij toch van meening, dat er moest worden uitgezien naar middelen tot verbetering van den toestand, die hier door de wereldcrisis was ontstaan.

Het besluit van de avond was, dat de Curacaosche afdeeling van het Roode Kruis, die organisatie hiervan op zich zal nemen, in verbinding blijvend met de genoemde instellingen van weldadigheid.

Van harte juichen wij dit initiatief van onzen Gouverneur toe.

Onze beste wenschen aan het Comité, waarover we spoedig meer aan onze lezers hopen mede te deelen.

Ned. Ind. Gas Maatschappij.

Van genoemde maatschappij ontvingen wij het jaarverslag over het boekjaar 1931.

Aan het verslag ontleenen wij met betrekking tot dit gebiedsdeel:

Curacao. De uitbreiding der centrale met een derde diesel-aggregaat van gelijk vermogen als de beide reeds aanwezige kwam in het verslagjaar gereed.

In verband met den bouw van een nieuw Radiotelegraafstation op Groot Kwartier, dat vanuit onze centrale van energie zal worden voorzien, werd een hoogspanningskabel rondom het Schottegat gelegd, waardoor een tweede verbinding werd tot stand gebracht tusschen de beide aan weerszijden van de St. Annabaai gelegen kabelnetten, waardoor de bedrijfszekerheid der stroomvoorziening in beide stadshelften belangrijk is verhoogd. Met hetzelfde doel werden ook in de stad zelf de kabelnetten uitgebreid. Hunne totale lengte bedraagt thans ca. 26,5 km, waarop 25 transformatorstations met 1475 kVA transformatorvermogen zijn aangesloten.

De laagspanningsnetten hebben een gezamenlijke lengte van 49,5 km.

Ondanks den algemeenen teruggang in den algemeenen welstand op het eiland werd in het verslagjaar ruim 10% meer electrische energie opgewekt dan in het voorafgaande jaar.

De atmospherische toestand ter plaatse en de zeer aggressieve aard van het als koelwater gebezigde zeewater in die streken, maakt een bijzonder intensief onderhoud van gebouwen en machine-aanleg noodzakelijk.

De vroeger vastgestelde tarieven ondergingen eenige verlaging en aanvulling.

In de bezetting der bestuursfuncties bij onze gas- en electriciteitsbedrijven kwam weinig verandering. De heer L. M. Steinmeijer, die onze nieuwe centrale te Willemstad op Curacao bouwde en daarna met het beheer werd belast, dirigeerden wij naar Paramaribo, om aldaar de nieuwe centrale te bouwen en in bedrijf te stellen. In zijn plaats werd de heer Ir. F. A. A. Meijer tot leider der centrale Willemstad aangesteld, in verband waarmede het in onze bedoeling ligt den heer Steinmeijer, na volbrachte taak te Paramaribo, weder in ons corps voor Ned.-Indië op te nemen.

De winst bedroeg over het geheele bedrijf.

in 1931. f 2 846 378.15 tegen
in 1930. f 3.354.538.29.

Er werd een dividend uitgekeerd van 12½ %

Een afdeeling van het „Nederlandsch Olympisch Comite" op Curacao.

Sedert enkele weken worden voorbereidingen getroffen, om op Curaçao en ook op Aruba, de gelegenheid open te stellen tot het afleggen der vaardigheidsproeven, waarvoor de eischen zijn vastgesteld door het „Nederlandsch Olympisch Comité" (N.O.C.)

Wat is het N.O.C., welk doel heeft die proeven en waaruit bestaan die eischen? Een korte uiteenzetting daaromtrent moge hier volgen.

Het N.O.C. stelt zich ten doel het bevorderen van een *alzijdige* lichaamsontwikkeling. Dit *alzijdig* is het kenmerkende verschil met het streven van de meeste andere sportvereenigingen. Vele immers beoefenen slechts een bepaald onderdeel, enkele ook meerdere takken van sport; in het laatste geval staan deze dan veelal in nauw verband met elkaar. Al deze vereenigingen doen voor de lichamelijke ontwikkeling natuurlijk nuttig, zeer nuttig werk zelfs.

Zij tellen vaak leden die, ernorme prestaties op sportgebied leveren. Maar ... het overgroote deel dezer leden legt zich toe op een bepaald onderdeel der sport, op dat onderdeel, uiteraard, waarvoor zoo'n lid bijzondere aanleg bezit of waartoe hij zich voelt aangetrokken. De sportverslagen geven daarvan een duidelijk beeld.

En nu is juist de bedoeling van het N.O.C., teneinde een alzijdige lichaamsontwikkeling te bevorderen, dat de sportbeoefenaar er zich op toelegt om aan een bepaald aantal eischen op sportgebied te voldoen.

Voor jongeren zijn deze eischen iets zwaarder, voor ouderen iets lichter gesteld.

De proeven bestaan uit: Loopen, Springen, Werpen, Zwemmen, Klimmen, Uithoudingsvermogen en Zelfverdediging. Enkele proeven zijn samengesteld.

De zwemproef b. v. is onderverdeeld in borstzwemmen, rugzwemmen en vrije slag. Uit sommige kan een keus worden gedaan, zoo b. v. wat de loopproef betreft, kan naar verkiezing 100 M., 400 M., of 1500 M. binnen een bepaalden tijd worden afgelegd. Aan alle eischen moet binnen een jaar worden voldaan. Een candidaat, die met goed gevolg de proeven heeft afgelegd, ontvangt een fraaie medaille en een diploma.

De Curaçaosche Bond voor Lichamelijke Opvoeding heeft bovendien voor iederen geslaagden deelnemer een gratificatie, zoo mogelijk ten bedrage van Fls. 50- in uitzicht gesteld, alsmede voor dengene, die jaarlijks de beste prestaties levert, een groote wisselbeker met daaraan verbonden herinneringsbeker, toegezegd.

Besturen van Sportvereenigingen alhier worden uitgenoodigd zich, bij voorkeur schriftelijk, in verbinding te stellen met de Gedelegeerde van het N. O. C. H. MEERSMA, Penstraat 44, die gaarne alle gewenschte inlichtingen verschaft.

Sportbeoefenaars, zorgt dat dit Olympiadejaar een succesjaar wordt voor de Afdeeling Curaçao van het Nederlandsche Olympisch Comite.

Officieele berichten.

De Gouverneur heeft bepaald, dat op den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin-Moeder op Dinsdag, den 2den Augustus 1932 van zonsop- tot zonsondergang van de openbare gebouwen de forten op dit eiland, en de gouvernements vaartuigen de vlaggen zullen worden uitgestoken.

Aan Mevr. S. M. H. Schutte Ferguson hoofd der voorbereidende klassen verbonden aan de Wilhelminaschool, is wegens opheffing harer betrekking eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan Mevr H. H. H. Stomp geb. Ong A Swie tijd. onderwijzeres 4e klasse werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool is op haar verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Mej. C. M. Perret Gentil onderwijzeres 4e klase bij het O. Onderwijs in Curaçao is eervol ontheven van hare werkzaamstelling aan de Wilhelminaschool en werkzaam gesteld aan de voorbereidende klassen dier school.

Aan den hulpvuurtorenwachter te Klein Curaçao Theodoor Martinus is eervol ontslag verleend en Olivier Felida is als zoodanig benoemd.

Buitenlandsch Overzicht.

In **DUITSCHLAND** is deze week de staat van beleg voor Pruisen opgeheven, echter blijft von Papen commissaris voor Pruisen. Volgens de telegrammen schijnt deze week in Brandenburg gelukkig de toestand wat kalmer geweest te zijn.

Het Rijk is intusschen zwaar getroffen door den dood van 69 jonge cadetten 2/3 gedeelte van de toekomstige marineofficieren, die op oefenreis waren met het schoolschip NIOBE en welk schip in een storm op de Oostzee vergaan is.

In **BELGIE** is het na de onlusten in het mijngebied van Charleroi onrustig gebleven. Deze week was er weer een staking uitgebroken, waarvan we verder in de telegrammen niet meer hoorden en die dus schijnbaar stil verloopen is.

Het meest belangrijke nieuws in **FRANKRIJK** is, dat de moordenaar van den president Doumer, de rus Gorgouloff veroordeeld is tot de guillotine.

De **PETROLEUM CONFERENTIE** in Parijs is beeindigd en niet geslaagd. De Russen hebben niet meegedaan en de Roemenen hebben op slot niet willen teekenen voor de productiebeperking. Het Amerikaansche petroleuminstituut is wel geslaagd deze te bereiken in de Ver. Staten en men hoopt, dat dit succes nog van invloed zijn zal op de productie in Europa.

In **Brazilie** heeft de regeering de handen vol met het onderdrukken der revolutie in San Paulo. Men is nog druk aan het vechten en wie in de overhand is, kan men moeilijk achterhalen.

De verhouding tusschen Bolivia en Paraguay is nog niet zooals het twee buren past. In Bolivia is de staat van beleg afgekondigd en de bevolking dringt aan op een mobilisatie, die vanzelfsprekend de onderhandelingen tusschen beide staten niet zal bevorderen.

In het **Oosten** is, weer zonder oorlogsverklaring, de toestand tusschen China en Japan van dien aard, dat China zijn troepen heeft gemobiliseerd om Japan uit de Mansjoerijsche provintie Jehol te verwijderen.

Amerika heeft bovendien te kennen gegeven, dat hij de Japansche invasie niet gaarne ziet. De commissie van de volkenbond zal echter eerst een onderzoek instellen.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 31 Juli—6 Aug. 1932

S.S.	Aank	Van	Vertr.	Naar
El Libertador	31	Maracaibo-Aruba	1/8	Aruba-Maracaibo
Cottica	31	New-York	31	Amsterdam
Tachira	31	New-York	31	Maracaibo
Carabobo	31	Maracaibo	31	New-York
Delvangen	31	Paramaribo	31	New-Orleans
Boskoop	31	Costa del Pacifico	31	Rotterdam-Amsterdam.
Costa Rica	1	Amsterdam	1	P L'imon
Van Rensselaer	1	Amsterdam	1	New-York
El Libertador	1	Maracaibo-Aruba	1	Aruba-Maracaibo
Tacoma	2	Hamburg	2	Centr. & North Am. Pacifico
Trujillo	2	La Guaira	2	Aruba-Maracaibo
Atlas	2	St. Kitts, St. Eustatius, Saba, St. Martin & Bonaire	—	Curacao
Alemania	2	Maracaibo-Aruba	—	Curacao
Claus Horn	—	Curaçao	2/4	Jacmel, Kingston & P. au Prince
Troja	3	Hamburg	3	P. Limon
Baralt	3	S. Domingo	—	Curacao
Venezuela	3	P. Limon	4	Amsterdam
El Libertador	4	Maracaibo	—	Curacao
Alemania	—	Curaçao	4	Aruba-Maracibo
Bodegraven	4	Amsterdam	4	Costa del Pacifico
President Gomez	4	Cartagena	4	Hamburg
Trois Ilets	—	Curaçao	4	Maracaibo
Baralt	—	Curaçao	4/7	Kingston, P. au Prince, S. Pedro de Macoris & S. Domingo
Luna	5	Maracaibo-Aruba	5	New-York
Boskoop	5	Costa del Pacifico	5	Liverpool, Rt'dam & A'dam
Damsterdijk	5	Rotterdam		
Atlas	—	Curacao	5	Pacifico del Norte
			6	Bonaire, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St Kitts

KON. NED. STOOMBOOT MIJ. N.V.
Afvaarten van Curaçao.

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:

„Costa Rica"	1 Augustus
„Simon Bolivar"	17 Augustus
„Crijnssen"	31 Augustus
„Colombia"	12 Sept.

Passages naar New York, New Orleans en Havana via Cristobal in connectie met de voornaamste lijnen van Cristobal worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

„Venezuela"	4 Augustus
„Costa Rica"	18 Augustus
„Simon Bolivar"	1 Sept.
„Crijnssen"	15 Sept.

Naar Port au Prince en New York:

„Van Rensselaer"	1 Augustus
„Oranje Nassau"	22 Augustus

Passages naar Europa via New York in connectie met de voornaamste lijnen van New York worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carupano, Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:

„Cottica"	31 Juli
„Van Rensselaer"	21 Augustus

Naar Pto. Cabello en New York:

„Luna"	5 Augustus
„Medea"	12 Augustus

Direct naar La Guaira:

„El Libertador"	10 Augustus
„El Libertador"	24 Augustus

Naar Cristobal en Pacific Kust:

„Bodegraven"	7 Augustus
„Haarlem"	25 Augustus

Naar Rotterdam via Liverpool:

„Boskoop"	5 Augustus
„Helder"	21 Augustus

Naar Bonaire, Sint Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius en St. Kitts:

„Atlas"	6 Aug.	9 a.m.
„Atlas"	20 Aug.	9 a.m.
„Atlas"	3 Sept.	9 a.m.
„Atlas"	17 Sept.	9 a.m.

Naar San Juan de P. R., San Pedro de M. en Sto. Domingo City:

„Baralt"	4—7 Augustus

Naar Kingston, Port au Prince, (op[illegible] Havens,) San Pedro de M. en Sto. Dom. City:

„Baralt"	18 Augustus

Naar Maracaibo via Aruba:

„Amor"	10 Aug.	10 p.m.
„Astrea"	17 Aug.	10 p.m.
„Luna"	31 Aug.	10 p.m.
„Medea"	7 Sept.	10 p.m.
„Astrea"	21 Sept.	10 p.m.

VAARPLAN SS. „EL LIBERTADOR":

Aankomst te CURACAO	Zondag	31 Juli	2 p.m.
Vertrek van CURACAO	Maandag	1 Augustus	2 p.m.
Aankomst te Aruba	Maandag	1 Augustus	8 p.m.
Vertrek van Aruba	Maandag	1 Augustus	9 p.m.
Aankomst te Maracaibo	Dinsdag	2 Augustus	11 a.m.
Vertrek van Maracaibo	Woensdag	3 Augustus	2 p.m.
Aankomst te Aruba	Donderdag	4 Augustus	5.30 a.m.
Vertrek van Aruba	Donderdag	4 Augustus	7 a.m.
Aankomst te CURACAO	Donderdag	4 Augustus	2 p.m.

VERVALLEN AFVAARTEN:

Vertrek van CURACAO	Maandag	8 Augustus	11 a.m.
Aankomst te Aruba	Maandag	8 Augustus	5 p.m.
Vertrek van Aruba	Maandag	8 Augustus	6 p.m.
Aankomst te Maracaibo	Dinsdag	9 Augustus	8.30 a.m.
Vertrek van Maracaibo	Dinsdag	9 Augustus	2 p.m.
Aankomst te Aruba	Woensdag	10 Augustus	5.30 a.m.

N. B. Aan boord van de Colon- en Suriname-Lijn-Schepen worden geen bezoekers toegelaten, tenzij in het bezit van een toegangskaart uitgegeven door het Hoofdagentschap.

Alle aanvragen voor lunch en diner aan boord van de Colon- en Suriname-lijn-schepen, gedurende het oponthoud in deze haven, moeten gericht worden aan het Hoofdagentschap.

Toegang tot de Westwerf: UITSLUITEND via het hek aan de Havenstraat.

Onze nieuwe Missie.

Vorige week gaven we het bericht dat de Nederlandsche Provincie der Dominicanen een nieuw missiegebied in Zuid- Afrika op zich heeft genomen.

Pater Termaat uit Bloemfontein schrijft daarover in de „Rozenkrans".

Dit nieuwe missieland beslaat een groot gedeelte van den noordelijken Oranje Vrijstaat en omvat zes civiele distrikten, nl. Heilbron, Vredefort, Bothaville, Kroonstad, Winburg en Hoopstad. De oppervlakte van deze gezamenlijke distrikten bedraagt bijna 4/5 der oppervlakte van Nederland.

Het is een deel der Apostolische Prefektuur van Kroonstad, die toevertrouwd is aan de Duitsche Paters van den H. Geest en waartoe ook bijna het geheele oosten van den Oranje Vrijstaat met de grootere plaatsen Ladybrand, Ficksburg, Bethlehem en Harrismith behoort.

Volgens de statistieken der Prefektuur van het vorig jaar bedraagt de totale bevolking dezer zes distrikten 153.659 zielen. Hiervan zijn 105.891 zwart en 47.768 blank. Onder de Zwarten telt men 103 katholieken en 153 katechumenen, dat zijn nog niet gedoopte aspirant-christenen; de overigen zijn voor een klein gedeelte protestant en voor het grootste deel heidenen. Van de 47.768 Blanken zijn er 468 katholiek, 45.866 protestant en 1.376 israeliet.

Met deze cijfers voor oogen kan men zich overtuigen dat er heusch werk genoeg te doen valt en dat een versterking van het aantal missionarissen zeer gewenscht was.

De nieuwe missionarissen zullen echter niet aanstonds het geheele gebied ter verzorging krijgen. Om hun den tijd te geven zich in de nieuwe toestanden in te werken en vooral om de beide voertalen, Engelsch en Sesuto, de taal der kaffers, grondig aan te leeren, zal hun werk voorloopig beperkt blijven tot het meest noordelijk gedeelten, de distrikten Heilbron, Vredefort en Bothaville, met Heilbron als eerste en centrale statie. Van de gelijknamige hoofdplaatsjes dezer distrikten bezit alleen Heilbron een katholieke kerk voor de Blanken en een flinke schoolkerk voor de Zwarten, welke verleden jaar geopend is.

Om een verklaring te geven van het uiterst geringe aantal katholieken in deze streken (het heele distrikt Heilbron telt er slechts 81) en een idee te geven van wat het Missiewerk hier beteekent, moge het volgende dienen:

Vooreerst moet men weten dat de Paters van den H. Geest eerst sinds eenige jaren in dezs perfectuur werkzaam zijn, die in het jaar 1924 opgericht werd. Vroeger toen de Vrijstaat nog een republiek was, werden de priesters met de grootste zorg buiten de grenzen gehouden. Tijdens de Boerenoorlog veranderde de toestand. De katholieke leren die in het Engelsche leger in groote getale vertegenwoordigd waren, en wier geestelijke belangen door de aalmoezeniers behartigd werden, bouwden op verschillende plaatsen waar zij geen katholieke kerken vonden, een passend bedehuis, zooals deze o.a. te Kroonstad en te Harrismith nog in gebruik zijn.

Na den oorlog werd de toestand iets beter, d.w.z. er kwamen meer priesters in het land, doch er waren er zoo weinig, dat jaren lang één priester den geheelen Oranje Vrijstaat moest bedienen. Wat er bij zulke toestanden van het godsdienstig leven der hier en daar verspreide katholieken terecht kwam, laat zich begrijpen. Velen behielden hun geloof, anderen verloren het geheel, en anderen, in een onbegrijpelijk goede trouw, bezochten anglikaansche of hervormde kerken, om ten minste iets aan den godsdienst te doen.

In het Noordelijk deel van den Vrijstaat is deze toestand zoo gebleven, totdat de oprichting der Prefectuur van Kroonstad hierin een definitieve verandering bracht. Maar de goede paters stonden op eenmaal voor zooveel moeilijkheden en er werden zooveel geldelijke offers gevraagd, dat het onmogelijk was in eens het land van voldoende kerkjes en priesters te voorzien. Uit den aard der zaak werden natuurlijk eerst de grootere bevolkingscentra bediend en verzorgd en zoo is het gekomen, dat de oude toestanden in het Noorden het langst bleven voortbestaan.

De katholieke bevolking vraagt natuurlijk allereerst de aandacht der priesters. Daar zij echter over het geheele land verspreid woont en op het platte land verstoken is van geregelde geestelijke verzorging, kost het veel tijd en moeite niet alleen om ze op bepaalde tijden op de farms te bezoeken, maar ook om ze voor het geloof te behouden. Met dit bezoek der verspreide schapen van de katholieke kudde, zou een pater die een goede auto tot zijn beschikking heeft, meer dan de handen vol hebben.

Wat protestanten betreft is er van een bekeeringswerk op groote schaal nog geen sprake. De meeste losstaande bekeerlingen komen uit anglikaansche kringen, doch daar het engelsche element in de noordelijke Vrijstaat verreweg in de minderheid is, en het overgroote deel der bevolking tot de Ned. Hervormde (Afrikaanse) kerk behoort, gaat het met de bekeeringen maar heel langzaam. Toch zal de komst van Nederl. priesters die gemakkelijk Afrikaans zullen leeren, in dit opzicht zeker een gunstige wending brengen, daar de Afrikaansche Boer heel gevoelig is op stuk van taal en zich aanstonds thuis voelt met iemand die hem in zijn geliefd Afrikaans toespreekt.

Vervolgens komen de Zwarten. De Vrijstaat kent, tenminste in het Noorden geen reservaten voor de Inboorlingen, gelijk voor de overige provincies der Unie. De Zwarten wonen in de steden in de zoogenaamde locaties of Kafferwijken. Overdag mogen ze in de stad zijn voor werk en andere bezigheden, doch 's avonds en 's nachts moeten zij zich binnen de grenzen der locaties bevinden. Praktisch is daar hun woonplaats.

Daar over het algemeen de gewoonte bestaat de Zwarten niet tegelijk met de Blanken in één kerk te laten, moeten er in de locaties ook kerken voor de katholieke Kaffers gebouwd worden, welke tegelijk als scholen benut worden. Doch dit beteekent verdubbeling van personeel en van uitgaven.

En behalve in de locaties bij de steden wonen er nog duizenden Kaffers op de farms waar zij als geregeld werkvolk dienst doen. Ook dezen moeten bezocht en langzamerhand tot het ware geloof gebracht worden. Daarom is het noodig om met toestemming van de farmers (wat niet altijd even gemakkelijk gaat) op bepaalde plaatsen kleine kerkjes of schooltjes te bouwen waar de kinderen een beetje onderricht kunnen krijgen en waar op sommige dagen de H. Mis kan gelezen worden. Het geregeld bezoek van de farms en de bediening der farmkerkjes kost niet alleen veel tijd en geld, maar vraagt ook veel van de lichamelijke krachten der missionarissen, daar de wegen dikwijls erg slecht en de afstanden gewoonlijk heel ver zijn.

Soms zijn de farmers heel vriendelijk en bieden zij den priesters een verblijf aan in hun eigen huis, maar ook heel dikwijls is de missionaris genoodzaakt om in een armoedige en onzindelijke kafferhut te overnachten en hun allesbehalve smakelijke maaltijden te deelen.

Maar met God's hulp en den edelmoedigen steun onzer Nederlandsche vrienden zullen onze missionarissen in den Oranje Vrijstaat veel kunnen werken en zal de nieuwe missie van Heilbron, die veel belooft voor de toekomst, een bolwerk worden van Katholieke actie en een „bron" van hemelsch „heil" voor dit gedeelte van het Zuid Afrikaansche land.

De juiste geboorteplaats van Christus ontdekt.

Een opzienbarende archaeologische vondst.

Volgens een officieele mededeeling is in Bethlehem een ontdekking gedaan, die over de geheele wereld diepen indruk zal maken. Archaeologen, daartoe door de regeering benoemd, zouden volgens dit bericht, niets minder dan de werkelijke geboorteplaats van Christus ontdekt hebben.

Als men deze mededeeling mag gelooven, dan heeft het menschdom zich eeuwenlang vergist. Want sedert den tijd van den eersten christenlijken keizer, Constantijn den Grooten, hield men de „Heilige Grot" in de de kerk der geboorte van Bethlehem voor de plaats waar de Heiland geboren werd.

Inmiddels zijn de volgende bijzonderheden over dit onderzoekingswerk bekend geworden: In kerk der geboorte, het oudste christelijke gebouw der geheele wereld, bevindt zich de H. Grot, waarin een zilveren ster de plaats aangeeft, waar Christus geboren werd. Volgens de tot nog toe geldende theorie althans.

Niettegedstaande er steeds oudheidkundigen geweest zijn, die ernstig aan de juistheid hiervan twijfelden, gold deze plaats eeuwenlang voor geheel de christenheid als heilig. In de kerk der Geboorte zijn sinds langen tijd drie kloosters ondergebracht, een Grieksch, een Latijnsch en een Armeensch.

Van alle drie deze kloosters voert een gang naar de H. Grot. In den laatsten tijd vertoonde de marmeren vloer van de Grot barsten en arbeiders waren tot herstelling aan het werk gezet. Een van hen ontdekte toen, dat klaarblijkelijk onder den grot een soort holle ruimte moest zijn. Hij meldde zijn ontdekking den abten der drie monnikenklooster en deze besloten de regeering daarvan kennis te geven. Daarop werden archaeologen naar de H. Plaats gezonden.

Voorzichtig hief men de marmeren vloerplaten op en stiet toen inderdaad op een gat, dat vermoeden liet, dat zich een ruimte onder de Grot bevinden zou. Voorzichtig uitgevoerde graafwerken hadden een verbluffend resultaat. Men stiet op een massief gewelf van oeroude bouwwijze. Thans bestond geen twijfel meer dat men een zeer merkwaardige archaeologische vondst gedaan had. De H. Grot werd volledig uitgeruimd, de zuilen en de naar haar voerende wenteltrap afgebikt en door het vrijgelegde dak 'n schacht gebroken. Het eerste onderzoek door deze schacht stelde vast, dat men inderdaad een voormaligen stal gevonden had. Precies onder de plaats, waar men dezen tot nog toe vermoed had. Men werkt koortsachig verder doch de regeering doet streng het stilzwijgen daarover bewaren.

Aanstonds na het bekend worden der ontdekking zijn vele oudheidkundigen naar de plaats der vondst gesneld. Onder hen bestaat geen twijfel, dat men thans den stal gevonden heeft, waarin Maria en Joseph onderdak gezocht hebben en waarin de Heiland geboren is. De komende dagen zullen voorzeker hieromtrent meer zekerheid brengen.

Bijblad van de Amigoe di Curaçao
van 30 Juli 1932.

GEPASTEURISEERDE MELK.

De gouvernementsveearts schrijft ons :

Het is vier maanden geleden dat de Heer Hoek met de aflevering begon van gepasteuriseerde melk in de bekende papieren flesschen; de melk werd geleverd door leden van de Cur. Bond van veehouders tegen een bij onderling overleg vastgestelde prijs. Deze prijs was natuurlijk belangrijk lager dan de veehouders er in den kleinhandel voor kregen, omdat de prijs van de gepasteuriseerde melk zoo laag mogelijk gehouden moest worden, liefst lager dan de detail verkoopprijs van versche melk of volle blikkenmelk, maar er stonden natuurlijk ook voordeelen tegenover. De veehouders toch, vroeger in hoogere mate afhankelijk van de lieden die de melk rondbrachten, waardoor de melk onnoodig duur werd, in het algemeen onzindelijk werd behandeld heel dikwijls met water (en wat voor water) vervalscht, hadden natuurlijk voordeel bij afname van hun heele hoeveelheid melk ineens door de pasteuriseerinrichting, geen risico van niet betalen, terwijl hun bedrijf eenvoudiger zou kunnen worden; de met water en soda gereinigde kannen daarna door stoom gesteriliseerd, kwamen den vorigen dag uit de stad, enkele geringe voorzorgen bij de winning van de melk, zooals wasschen van handen der melkers en de uiers der koeien, zooveel van de uiers door een schoone doek en de melk kon ineens door naar de pasteuriseerinrichting.

Zooals bij iedere nieuwe onderneming, werden in het begin fouten gemaakt; niemand was er die technies van de zaak op de hoogte was, de goede verhittingstemperatuur moest in de praktijk gevonden worden, de afkoeling geschiedde niet snel en diep genoeg. De heer Hoek had bovendien voor het begin, gemeend dat hij direct een hoeveelheid van 4 a 500 liter per dag af zou kunnen zetten, hetgeen uitdrukt niet het geval bleek te zijn, omdat hij ondanks alle moeite die hij zich had gegeven met organiseeren van een goede rondbrengdienst van de melk door middel van een auto en eenige bakfietsen, de eerste weken veel meer melk kreeg te verwerken dan hij kon afleveren, zoodat hij er heel snel toe moest overgaan om zijne bestellingen aan melk bij de veehouders te verminderen, hetgeen dezen alle vertrouwen in de onderneming ontnam en van zelfsprak zeer onaangenaam was omdat daar de verkoop in het klein, die zij door de leverantie aan Hoek geheel of gedeeltelijk hadden gestaakt, weer moesten uitbreiden.

Van hun kant werd de fout gemaakt, direct toen de pasteurisatie begon, ook avondmelk te gaan produceeren, wat in het algemeen zeer gewenscht zou zijn (grootere productie bij dezelfde bedrijfsonkosten), maar niet zoo maar ineens kan, zonder dat de afzet van de melk in war komt. Het laat zich hooren, dat waar de dagelijksche hoeveelheid melk, die te Willemstad verkocht werd 1000 a 1200 L bedroeg, een extra 200 a 250 L niet maar direct een afzet konden vinden. Dit kon alleen door grootere consumptie of doordat een gelijke hoeveelheid door de consumenten van blikkenmelk werd afgenomen. Het laatste was natuurlijk niet zoo eenvoudig, de gepasteuriseerde melk moest er eerst bij het publiek inkomen, voordat men er toe over zou gaan de volle blikkenmelk, die makkelijk te krijgen en te bewaren is, zou afschaffen.

Heel veel moeilijkheden zijn overwonnen, de temperatuur wordt nu constant op 69o a 70o gedurende een half uur gehouden, ook de koeling geschiedt sneller en tot een lagere temperatuur dan voorheen, wat de houdbaarheid ten goede komt.

Het product dat momenteel door de heer Hoek wordt afgeleverd, mag gerust zeer goed genoemd worden: echter moeten we niet vergeten dat we in de tropen zijn en mogen we geen overdreven eischen stellen aan de houdbaarheid. In het algemeen kan gezegd worden dat de melk in een frigidaire eenige dagen goed blijft; het beste is, wil men de melk zoo drinken, dat dit geschied binnen vier uur na de bezorging, om ze langer te bewaren dient ze gekookt te worden, tenzij ze goed gekoeld bewaard kan worden.

De geregelde contrôle op de hooge verhitting, vetgehalte, bacterieaantal en zoo noodig aard der bacterien in het laboratorium van den veeartsenijkundige dienst, wijst uit dat de hier gepasteuriseerde melk geheel aan de eischen voldoet die hieraan gesteld mogen worden; het vetgehalte is hooger dan de melk in Holland, vuil is door het herhaalde zeeven niet meer aan te toonen, de verhitting blijft onder 70o, terwijl het aantal kiemen per kubieke centimeter belangrijk blijkt onder de 25.000 (voorschrift aangegeven in de Codex alimentarius door het congres voor de openbare gezondheidsregeling).

Dat de melkvoorziening in het algemeen gebaat is bij het verkrijgbaar zijn van gepasteuriseerde melk, afgezien van het feit dat voor Willemstad bijna de helft van de melk die vroeger versch werd geconsumeerd onder directie en geregelde controle gekomen is, moge blijken uit de meening hierover van de heeren prof. dr. J. J. van Loghem en Dr. A. Vedder in een artikel getiteld „Ziekte-kiemen in Amsterdamsche slijtersmelk voorkomende in het tijdschrift voor geneeskunde van 4 April 1931. Zij schrijven o.m.: „Twee richtingen zijn er ter keuze aan wie streeft naar voorziening met melk zonder ziektekiemen. Zoo is de een op weg naar een ideale rauwe melk, afkomstig van vee vrij van tuberculose vrij van den thans ruimschoots als commensaal voorkomende abortus-bacil en vrij van mastitis; gemolken door gezonde en zindelijke menschen in zindelijke omgeving. De ander daarentegen verlangt juist verbod van rauwe melk en verplichting tot pasteurisatie.

In ons land hebben de voorstanders van rauwe melk de overhand. Het „Melkbesluit" draagt er duidelijk den stempel van. Ook het melkbeleid van Amsterdam is er tot nog toe op gericht de melk producenten op te voeden tot productie van hygiënisch betrouwbare, rauwe melk.

Wij hebben bij meer dan een gelegenheid ons op het andere standpunt gesteld. Wij beschouwen rauwe melk onder alle omstandigheden als een *hygienisch onbetrouwbaar* en wegens de onzindelijke herkomst als een *onsmakelijk product*. Wij kennen geen enkel stelsel van in de praktijk te verwezenlijken waarborgen, dat goede kans geeft op rauwe melk vrij van ziektekiemen. Alle pogingen modelmelk te produceeren zijn dus ons inziens tot mislukking gedoemd. Deze pogingen zijn bovendien zoo kostbaar, dat de als modelmelk verkochte rauwe melk als voedsel den hoogen prijs niet waard is.

Daarentegen is ons wel bekend, dat goed uitgevoerde pasteurisatie alle ziektekiemen, die in melk kunnen voorkomen, doodt. Dit geldt niet slechts *met zekerheid voor* typhus- en abortusbacil, doch ook voor tuberkelbacil en de mastitis-streptococcen.

Heeft men te kiezen tusschen hygienische productie van rauwe melk of doeltreffende pasteurisatie, dan verdient één punt nog bijzondere overweging. Een doorloopende contrôle op hygiënische productie is uit den aard der zaak nimmer mogelijk; herhaalde inspecties van zaken en personen en het nu en dan uitdeelen van goede raad, waarschuwingen, berispingen en straffen is alles waartoe men in staat is. De *pasteurisatie* is, wij wezen er vroeger reeds op, technisch en administratief, in de centra tenminste, voor *doorloopende contrôle vatbaar*, automatisch registreerende thermometers kunnen immers in elk pasteurisatiestoestel binnen het ressort van de contrôle, ononderbroken van de praestaties getuigen.

Tegenover de winst aan hygiënische betrouwbaarheid door pasteurisatie stellen de voorstanders van rauwe melk het verlies aan edele voedingsstoffen. Dit verlies is veel minder groot dan aanvankelijk gedacht werd, omdat de vitamines in het algemeen goed bestand zijn tegen verhoogde temperatuur. Er komt bij, dat de zuigeling toch niet voor rauwe melk in aanmerking komt. De beste modelmelk moet, als zuigelingsvoedsel toegepast, wegens het hooge bacteriengehalte van tevoren worden gekookt.

En bij de voeding van ouderen bestaat evenmin een aannemelijke reden tot voorkeur van modelmelk boven gepasteuriseerde melk. Voor 75 cents, het verschil in prijs tusschen een liter gepasteuriseerde melk en een liter modelmelk van een bekend adres kan men zich extra's veroorloven, die hun prijs waard zijn.

Wij hebben ons met het bovenstaande op hygienisch terrein gehouden en technische en economische elementen in de melkproductie onbesproken gelaten. Het spreekt van zelf, dat wij de door gecontroleerde pasteurisatie betrouwbaar gemaakte consumptiemelk ook van goede hoedanigheid wenschen. En het komt ons voor, dat tot het verkrijgen van goede melk controle op het vee en op de omstandigheden der melkwinning onmisbaar is. Wij wenschen echter de begrippen *goede hoedanigheid en hygienische betrouwbaarheid* scherp te scheiden. Rauwe melk, ook van de beste hoedanigheid, is zonder uitzondering *hygienisch onbetrouwbaar*; gepasteuriseerde melk, ook van mindere hoedanigheid, is daarentegen in den regel *hygienisch betrouwbaar*.

Tot zooveer de heeren van Loghem en Vedder.

Het is voor iedereen te hopen dat de afname van de gepasteuriseerde melk zich voortdurend zal uitbreiden en dat deze geheel de plaats gaat innemen van de volle blikken melk; voor het publiek, omdat een hygiënisch betrouwbaar, en wat kwaliteit betreft (vetgehalte, vervalsching) gegarandeerd, product is verkregen, dat bij grootere afzet wat prijs aangaat met volle blikkenmelk zal kunnen concureeren, voor de melkveehouders omdat hun bedrijf eenvoudiger en productiever kan worden en ook voor den heer Hoek, die heeft aangedurfd deze onderneming te beginnen.

Helaas zijn we hier nog niet zoover als in enkele steden van Amerika waar het verboden is versche melk te verkoopen of af te leveren, zoodat alle consumptiemelk gepasteuriseerd wordt.

Hoe het land benadeeld wordt.

Dubieuze debiteuren en dieven.

Het „Nieuws", dat inzage heeft gehad van het jaarverslag der Algem. Rekenkamer over 1931 wijst er op, dat een belangrijk bedrag der landsvorderingen moest worden afgeschreven. In 1931 moest in totaal f 3.324.782.46 als oninbaar worden afgeschreven, hetgeen een kwart millioen minder is dan in het jaar 1930. Een kleine verbetering is er dus te bespeuren. Zooals gewoonlijk, vindt men de dubieuze debiteuren ook dittmaal in hoofdzaak onder de belastingbetalers. Een bedrag van f 2.294.635.68 moest aan belastingen worden afgeschreven.

Voorts kreeg de Algemeene Rekenkamer het vorige jaar kennis van 691 gevallen van onregelmatigheid in geldelijk en materieel beheer. Dat waren 515 fraude zaken en andere gevallen (schaden, veroorzaakt door vendumeesters, diefstallen gepleegd door derden, enz). In totaal beliepen de onregelmatigheden een bedrag van f 530.689.83, terwijl zij in 1930 nog iets beneden het half millioen bleven met een totaal van 644 „gevallen".

Resumeerend komt men tot de pijnlijke conclusie, dat het gouvernement ook in het afgeloopen jaar weer bijna vier millioen aan debiteuren en dieven is kwijtgeraakt! Tenslotte vermeldt „Nieuws" nog, dat het land ultimo 1929 nog een bedrag van bijna anderhalf millioen gulden aan opgelegde schadevergoedingen te goed had, en dat daaronder postjes zijn, die al meeloopen van .... 1892 ...

Die vieren nu dus hun veertigsten verjaardag. En als het land niet failliet gaat, worden ze zeker nog eens tachtig.

Ook een record.

We lezen in de Nederlandsche bladen

Het wereldrecord voor het zitten op een paal is heden verbeterd. De nieuwe kampioen is een zekere Willi Rickert, die in Neumünster 50 dagen en 3 uur op een paal heeft gezeten.

Een menigte van eenige duizenden was getuige van het naar beneden komen, Rickert was zoo uitgeput, dat hij niet meer van een ladder gebruik kon maken, doch met groote moeite naar beneden gehaald moest worden.

Is het niet de krankzinnigheid nabij?

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggegeven.

Mijnheer de Redacteur.

In de „La Prensa" van den 9n Juli j. l. las ik een aangenaam stuk over de „Dietse Spelers" dat de werkelijke gevoelens van de Arubanen weergeeft, tot wie ik de eer heb te mogen behooren.

Voornoemde spelers hebben de volle sympathie genoten van het overgrootste gedeelte van het Arubaansch publiek, dat de tooneelvoorstellingen heeft bijgewoond. Het neemt echter niet weg, dat er enkelen zijn, die niet voor de dramatische kunst voelen en dus ook het recht niet hebben zich daarover uit te laten.

Over den in de „Amigoe di Curaçao" verschenen gewraakte brief des Heeren Hesseling, wil ik, ter voorkoming van een eventueelen indruk, die niet met de ware toestand strookt, het volgende onder de oogen van het lezende publiek, hier en elders, brengen.

1o Des Heeren Empressario Hesselings uitlatingen omtrent de meeningen die vele Arubanen op na houden aangaande „De Dietse Spelers", zijn uitsluitend gebaseerd op hetgeen hij vernomen heeft van EEN ENKELEN ARUBAAN, en dient niet gegeneraliseerd te worden.

2o Dat haast alles, wat uit het Moederland komt, bij voorbaat wordt veroordeeld, als schrijvers eigen spookbeeld moet worden aangezien.

Niet alleen dat wij in verrukking zijn gebracht door het boeiende spel en ongeevenaarde kunst der Dietse Spelers, maar onze harten hebben van warme vreugde en trotsgevoel gepopeld. Het Wilhelmus hebben wij ook uit volle borst gezongen daarvoor koesteren wij grootere liefde, dan misschien menige hooge zonen uit het verre Nederland.

Het ware beter geweest de meening van een Enkeling die toch niets inhoudt, niet te gebruiken om geen verkeerden indruk te vestigen, die de kiem zou kunnen zaaien van Haat tusschen zonen van Groot Nederland.

Tracht liever in nauwer contact te komen met welbekende Arubanen, leert hen beter kennen en begrijpen en de banden tusschen Moederland en Kolonie nauwer aanhalen. Hiervoor dient echter elk [illegible] op zijn tijd te worden gezet.

Met verschuldigde dankzegging voor de opname.

F. J. U. Oduber.

Aruba den 19 Juli 1932.

Feuilleton.

Inkwartiering bij 't Kantonierke.

door FLOR. HEUVELMANS.

8

— Houd uw klompen eens gauw aan, Brabants, zei de burgemeester op zijnen schijnbaar barschen maar vriendelijken toon; het Huis hier is het gemeentehuis, dit wil zeggen het huis van alle burgers zoowel van u als van mij, eenieder mag hier binnenkomen gelijk hij is, op klompen of op schoenen, dat is zijn recht. En zet u eens gauw neder.

Jan vond die woorden zeer vereenend, trok met een glimlach van genoegen zijn klompen weer aan en dacht met vaste overtuiging aan het comiteit.

De burgemeester schreef nog eenige woorden op voor hem liggende papieren; Jan was neergezeten en keek verwonderd toe.

— Secretaris, geef die stukken voor Brabants [illegible] „Sec", die aan een tafel daarnaast te schrijven zat. Deze gaf hem, wat gevraagd, en Jan op zijn stoel bekeek maar steeds den „Burger" in spannende verwachting.

— Brabants begon de burgemeester, ik heb er spijt over, maar ik ben verplicht u een nieuws mede te deelen, dat u niet aangenaam zal zijn. Gij weet, dat ik de menschen ongaarne last aandoe, maar als het moet... dan moet het.

Jan voelde zijn hoop en zijn comiteit in zijn schoenen zinken.

— Ik heb u tot hier toe kunnen vrij houden van inkwartiering, omdat gij het met uwe oude zuster en uw gering pensioentje al lastig genoeg hebt; doch nu, mijn beste man, ge ziet het zelf op de markt, nu moet ik zooveel manschappen in het dorp logeeren, dat ik er waarlijk niet buiten kan eenen bij u te leggen.

'tWas of Jan het te Keulen hoorde donderen. Hij kon geen antwoord uitbrengen en zat als aan zijn stoel genageld; zijn knipoog verglaasde, hij zag alles donkerzwart; een krop kwam hem in de keel, die hem evengoed 'zou hebben doen weenen als vloeken; 't was al te bar; hij kreeg [illegible]

— Burgemeester [illegible] zijn eindelijk los.

— Ja, Jan dat [illegible]

Jan's lippen beefden; hij draaide zijn pet rond, die op zijn mispelaar tusschen zijn knieën hing, en stiet onsamenhangende klanken uit, zenuwachtig en gejaagd, totdat hij eindelijk roepen kon:

— Burgemeester, ik maak hem kapot!

— St! St! Jan, houd u kalm, man. En roep niet zoo luid; mochten ze u hooren, dan zou ik u beklagen, gij vloogt zeker voor een jaar naar Duitschland. Kom kom, wees maar bedaard, ik zal u een goede geven, een stillen mensch, en het zal niet voor lang zijn, want dit beloof ik u, Brabants, zoodra er elders plaats is, zoodra er eenige vertrekken, komt ge maar af, en dan zijt ge van hem verlost, dan leg ik hem op een ander. Kom ga nu maar, hier is uw briefje, ge zult eerlijk betaald worden....

En mede stopte hij een papier in Jan's handen.

Jan kon zich niet weerhouden er toch nog eenige woorden aan toe te voegen:

— Burgemeester, als ik zoo'ne grijze kaak door mijn huis zie loopen, dan krijg ik een geraaktheid 1) van puur kolleke... en ons Mie, och arme... misschien is die Duitsch een soort wilde... ik zal er niet kunnen mee leven... en ik dacht, burgemeester, ja, ik dacht dat ik... toen ge mij door Wannes deed roepen... dat ik van 't comiteit zou worden...

— Kom Jan, ga nu maar, daarover zullen we later wel eens spreken, zei zalvend de burgemeester, terwijl de secretaris moeite deed om een glimlach te bedwingen.

— En ons geit is ook al ziek, vervolgde Jan, die in zijn verbouwereerdheid van den hak op den tak sprong.

— Daar zal Mie wel remedie voor weten, kom, ga nu maar, en geen moed verloren. Dag Jan, en zooals gezegd, als er elders plaats is, neem ik hem bij u weg. Dag!

— Dag, burgemeester.

En Jan strompelde naar de deur van 't kantoor als een wrak, zeilloos en hij stond weer op de markt, tusschen de kannonnen en caissons, waartegen hij gansch suf zou aangeloopen zijn, hadde niet een Duitscher hem een klinkend „Vorsicht" toegeroepen.

Hij onderscheidde niets meer, het wemelde hem alles voor de oogen, de soldaten, de paarden, de wagens, de lansen en de joelende straatkinderen, geheel de witte besneeuwde markt met gansch haar omgeving en inhoud, huizen, boomen, pomp en kerk, voerde een dolle sarabande rond hem heen, die hem duizelig maakte en het hoofd op hol bracht: hij waande zich het middelpunt van een heksendans op de heide, midden in den nacht, en zag den zwarten hoofdkater hem den tooverbeker aan de lippen brengen.

Bijna zwijmelend als een dronkaard laveerde hij door de menigte en het oorlogstuig, vergat zelfs naar „de Sleutel" te gaan, en sloeg als werktuigelijk het kerkepad tusschen de twee hagen in; hij ontwaakte of ontnuchterde slechts, toen hij zich reeds op de baan naar den Heikant bevond. Maar dan ook kwam de reactie: geen sneeuwklomp bleef, heel, de mispelaar sloeg er op, alsof zij gewone Duitschers waren, de vlokken vlogen in het rond, en Jan sakkerde:

— Potver! potver! potver! Keizer van Duitschland, vandaag of morgen — verschiet er niet van — telt uw leger misschien een man minder!

Steviger balde hij zijn linkerhand tot een vuist en bemerkte toen eerst het verfrommeld papiertje dat hij vasthield en dat de burgemeester er in gestopt had. Spoedig ontvouwde hij het en las in groote letter geschreven „Gefreite Stephan Hoppel".

HOOFDSTUK IV.

Mieke krijgt bezoek.

Nauwelijks was Jan verdwenen op weg naar den burgemeester, of Mieke van Joke Tandus moest naar het geitenstalleke. Zij had wel een oogenblik nagedacht over het bezoek, dat haar broeder op het gemeentehuis moest afleggen, maar voor haar bestonden heel andere bekommernissen dan het mannengedoe van burgemeester, veldwachter en administratie. Een geit, en een zieke geit nogal, was van oneindig grooter belang. Al dat gezaag van de mannen over Duitschers, oorlog, en Russen bracht niets in huis, terwijl een geit toch melk gaf.

(Wordt vervolgd)

1) Geraaktheid = beroerte.